

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 51

Phẩm 37: NHƯ LAI XUẤT HIỆN (Phần 2)

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát phải biết như thế nào về âm thanh của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác?

Đại Bồ-tát phải biết âm thanh của Đức Như Lai là đạt đến khắp tất cả vô lượng âm thanh.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai tùy sở thích nơi tâm của chúng sinh đều làm cho họ hoan hỷ, vì thuyết pháp rõ ràng.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai, tùy sự tin hiểu của chúng sinh đều làm cho họ hoan hỷ, vì tâm được mát mẻ.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai giáo hóa chẳng lỗi thời, vì người đáng được nghe đều được nghe.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai không sinh diệt, vì như tiếng vang ứng theo tiếng gọi.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai không chủ, vì do tu tập tất cả công hạnh phát khởi.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai rất sâu, vì khó lường được.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai không tà vạy, vì do pháp giới phát sinh.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai không đoạn tuyệt, vì vào khắp pháp giới.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai không biến đổi, vì đã đến nơi rốt ráo.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát phải biết âm thanh của Đức Như Lai chẳng phải lượng, chẳng phải vô lượng, chẳng phải chủ, chẳng phải không chủ, chẳng phải chỉ dạy, chẳng phải không chỉ dạy.

Ví như thế giới lúc sắp hoại, không chủ, không tác động, tự nhiên phát ra bốn thứ âm thanh:

1. Nói: “Mọi người nên biết cõi Sơ thiên an lạc, rời những lỗi dục nhiễm, vượt khỏi cõi Dục”. Chúng sinh nghe rồi tự nhiên thành tựu được Sơ thiên, bỏ thân cõi Dục, sinh lên cõi Phạm thiên.

2. Nói: “Mọi người nên biết cõi Nhị thiên an lạc, không giác không quán vượt hơn Phạm thiên”. Chúng sinh nghe xong tự nhiên thành tựu được Nhị thiên, bỏ thân Phạm thiên sinh lên cõi trời Quang âm.

3. Nói: “Mọi người nên biết cõi Tam thiên an lạc, không lỗi lầm, vượt hơn cõi trời Quang âm”. Chúng sinh nghe xong tự nhiên thành tựu được Tam thiên, bỏ thân Quang Âm Thiên sinh lên cõi trời Biến Tịnh.

4. Nói: “Mọi người nên biết cõi Tứ thiên tịch tĩnh hơn cõi trời Biến tịnh”. Chúng sinh nghe xong tự nhiên thành tựu được Tứ thiên, bỏ thân Biến tịnh thiên sinh lên cõi trời Quảng quả.

Bốn âm thanh trên đây không chủ không tác động, chỉ do sức nơi nghiệp thiện của

chúng sinh mà phát sinh.

Cũng vậy, âm thanh của Đức Như Lai, không chủ, không tác động, không có phân biệt, chẳng phải nhập, chẳng phải xuất, chỉ từ pháp lực nơi công đức của Như Lai phát sinh bốn thứ âm thanh rộng lớn:

1. Nói: “Đại chúng nên biết! Tất cả hành thủy đều là khổ. Đó là địa ngục là khổ, súc sinh là khổ, ngã quỷ là khổ, không phước đức là khổ, chấp ngã ngã sở là khổ, tạo những hạnh ác là khổ. Muốn sinh nơi cõi trời hay nhân gian phải gieo trồng căn lành, sinh trong nhân thiên, nên rời khỏi các chỗ nạn”. Chúng sinh nghe xong lia bỏ điên đảo tu những hạnh lành, rời khỏi những chỗ tai nạn, sinh trong nhân thiên.

2. Nói: “Đại chúng nên biết! Tất cả các hành là những khổ thiêu đốt như hòn sắt nóng. Các hành vô thường là pháp diệt mất. Niết-bàn tịch tĩnh, vô vi an lạc, lia xa thiêu đốt, trừ sạch phiền não”. Chúng sinh nghe xong siêng tu pháp lành, nơi Thanh văn thừa được pháp nhẫn tùy thuận âm thanh.

3. Nói: “Đại chúng nên biết! Thừa Thanh văn do lời người khác mà được tỏ ngộ, trí tuệ còn kém. Lại có thừa Độc giác tỏ ngộ chẳng do thầy, đại chúng nên học”. Những người thích thẳng đạo nghe lời này xong liền bỏ thừa Thanh văn tu học thừa Độc giác.

4. Nói: “Đại chúng nên biết! Hơn hàng Nhị thừa còn có thẳng đạo gọi là Đại thừa, là chỗ tu hành của Bồ-tát thuận sáu môn Ba-la-mật, chẳng dứt hạnh Bồ-tát, chẳng bỏ tâm Bồ-đề, ở trong vô lượng sinh tử mà chẳng mệt mỏi, nhằm chán, hơn hàng Nhị thừa, gọi là Đại thừa, là thừa Đệ nhất, là Thừa thẳng, là thừa Tối thẳng, là Thượng thừa, là thừa Vô thượng, là thừa tạo lợi ích cho tất cả chúng sinh”. Nếu có chúng sinh nào tâm tin hiểu rộng lớn, căn tánh mạnh mẽ, nhanh nhẹn, đời trước đã gieo trồng căn lành, được thần lực của Đức Như Lai gia hộ, có chí nguyện thù thắng, mong cầu quả Phật, nghe lời này xong liền phát tâm Bồ-đề.

Chư Phật tử! Âm thanh của Đức Như Lai, chẳng từ thân phát ra, chẳng từ tâm phát ra mà có thể tạo lợi ích cho vô lượng chúng sinh.

Đây là tướng thứ nhất của âm thanh Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như tiếng vang, do hang núi và âm thanh mà phát ra không có hình trạng, chẳng trông thấy được, cũng không phân biệt nhưng có thể thuận theo tất cả ngôn ngữ. Âm thanh của Đức Như Lai cũng vậy, không có hình trạng, chẳng thấy được, chẳng phải là có phương sở, chẳng phải là không phương sở, chỉ tùy nơi duyên ưa thích và hiểu biết của chúng sinh mà phát ra. Tánh của âm thanh này rất ráo, không nói không nêu, chẳng thuyết giảng được.

Đây là tướng thứ hai của âm thanh Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như chư Thiên có trống pháp lớn tên là giác ngộ. Lúc chư Thiên tử phóng dật, thì trống pháp nơi hư không phát ra tiếng bảo chư Thiên tử đó: “Chư Thiên tử nên biết! Tất cả dục lạc thủy đều vô thường, hư vọng, điên đảo, giây lát đã biến hoại, chỉ kẻ cuồng ngu mới tham luyến. Chư Thiên tử chớ phóng dật, nếu phóng dật sau sẽ bị đọa nơi cõi ác, ăn năn đã muộn”. Chư Thiên tử nghe âm thanh này tâm rất kinh hãi, liền bỏ những dục lạc trong Thiên cung, cùng nhau đến chỗ Thiên vương cầu pháp tu hành.

Tiếng của trống trời không chủ, không tác động, không khởi, không diệt mà có thể tạo lợi ích cho vô lượng chúng sinh.

Phải biết Đức Như Lai cũng như vậy, vì muốn giác ngộ chúng sinh phóng dật mà phát ra vô lượng tiếng diệu pháp. Đó là tiếng không chấp trước, tiếng chẳng phóng dật,

tiếng vô thường, tiếng khổ, tiếng vô ngã, tiếng bất tịnh, tiếng tịch diệt, tiếng Niết-bàn, tiếng trí tự nhiên vô lượng, tiếng hạnh Bồ-tát không thể hoại, tiếng trí địa vô công dụng của Như Lai đạt đến tất cả nơi chốn. Dùng âm thanh này hiện bày khắp trong pháp giới để khai ngộ.

Vô số chúng sinh được nghe âm thanh ấy đều rất hoan hỷ siêng tu pháp lành, đều ở nơi thừa của mình mà cầu xuất ly. Đó là hoặc tu thừa Thanh văn, hoặc tu thừa Độc giác, hoặc tu vô thượng Đại thừa của Bồ-tát. Nhưng âm thanh của Như Lai vẫn không trụ nơi phương sở, không có ngôn thuyết.

Đây là tướng thứ ba của âm thanh Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Thiên vương Tự tại có Thiên thể nữ tên là Thiện Khẩu. Ở trong miệng Thiên nữ này phát ra một âm thanh hay hòa cùng với trăm ngàn thứ nhạc, trong mỗi mỗi thứ nhạc lại có trăm ngàn âm thanh sai khác.

Chư Phật tử! Thiên nữ Thiện Khẩu đó, từ nơi miệng phát ra một âm thanh mà thành tựu vô lượng âm thanh như vậy.

Phải biết Đức Như Lai cũng thế, từ trong một âm thanh phát ra vô lượng âm thanh, tùy theo sở thích nơi tâm sai khác của chúng sinh thấy đều đến khắp, đều làm cho được hiểu.

Đây là tướng thứ tư của âm thanh Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Đại phạm Thiên vương trụ nơi Phạm cung xuất ra Phạm âm thanh, tất cả Phạm chúng đều được nghe, mà âm đó chẳng ra ngoài Phạm chúng. Chư Phạm chúng đều tự nghĩ là Đại phạm Thiên vương riêng nói với mình.

Diệu âm của Đức Như Lai cũng lại như vậy, chúng hội trong đạo tràng đều được nghe, mà âm thanh đó chẳng ra ngoài chúng hội. Vì sao? Vì người căn chưa thành thực thì chẳng nên nghe. Những người được nghe, đều tự nghĩ là Đức Như Lai Thế Tôn riêng nói cho mình.

Chư Phật tử! Âm thanh của Đức Như Lai không xuất không trụ, mà có thể thành tựu tất cả Phật sự.

Đây là tướng thứ năm của âm thanh Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như nước đồng một vị, tùy đồ đựng khác nhau nên nước cũng sai khác. Nước không lo nghĩ, cũng không phân biệt.

Cũng vậy, ngôn ngữ âm thanh của Đức Như Lai chỉ có một vị giải thoát. Tùy theo tâm sai khác của chúng sinh nên có vô lượng sai khác, nhưng vẫn không suy tư, cũng không phân biệt.

Đây là tướng thứ sáu của âm thanh Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Long vương A-na-bà-đạt-đa nổi mây dầy nhiều tuôn mưa khắp cõi Diêm-phù-đề. Cây trái lúa mạ đều được sinh trưởng, sông rạch ao suối đều tràn đầy. Nước mưa này chẳng từ thân tâm Long vương chảy ra, mà có thể làm lợi ích khắp tất cả chúng sinh.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác nổi mây đại Bi khắp mười phương cõi, mưa khắp nước pháp cam lồ vô thượng, khiến cho các chúng sinh đều hoan hỷ, thêm lớn pháp lành, viên mãn các thừa.

Âm thanh của Như Lai chẳng từ ngoài lại, chẳng từ trong ra, mà có thể tạo lợi ích cho tất cả chúng sinh.

Đây là tướng thứ bảy của âm thanh Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Long vương Ma-na-tư muốn làm mưa nhưng chưa tiện

mưa liền. Trước kéo mây lớn trùm khắp hư không, dừng lại bảy ngày, chờ các chúng sinh làm việc xong. Vì sao? Vì đại Long vương đó có tâm Từ bi, chẳng muốn náo loạn chúng sinh. Qua bảy ngày, Long vương mới mưa nhỏ, thấm ướt cả đại địa.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác sắp ban mưa pháp nhưng chưa tiện ban liền, trước nổi mây pháp tạo mọi thành tựu đầy đủ cho chúng sinh, vì muốn tâm họ chẳng kinh sợ. Chờ lúc họ đã thành tựu đầy đủ rồi mới ban mưa pháp cam lộ, diễn nói pháp lành sâu xa vi diệu, lần lần làm cho họ đầy đủ pháp vị vô thượng nơi trí Nhất thiết của Như Lai.

Đây là tướng thứ tám của âm thanh Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như trong biển có đại Long vương tên là Đại Trang Nghiêm, lúc ở trong biển lớn tuôn mưa, hoặc mưa mười thứ trang nghiêm, hoặc trăm, hoặc ngàn, hoặc trăm ngàn thứ trang nghiêm, nước vẫn không sai khác, chỉ do sức chẳng thể nghĩ bàn của Long vương khiến có những thứ trang nghiêm như thế cho đến có trăm ngàn vô lượng thứ sai khác.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác lúc vì chúng sinh thuyết pháp, hoặc dùng mười thứ âm thanh sai biệt để thuyết, hoặc dùng trăm, dùng ngàn, hoặc trăm ngàn, hoặc dùng tám vạn bốn ngàn âm thanh để nói về tám vạn bốn ngàn hạnh. Cho đến hoặc dùng vô lượng trăm ngàn ức triệu âm thanh thuyết pháp sai khác, làm cho người nghe đều sinh tâm vui mừng. Âm thanh của Như Lai vẫn không phân biệt, chỉ do chư Phật nơi pháp giới sâu xa viên mãn thanh tịnh, có thể tùy theo chỗ thích ứng của căn khí chúng sinh mà phát ra nhiều thứ ngôn âm, đều làm cho họ hoan hỷ cả.

Đây là tướng thứ chín của âm thanh Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Long vương Ta-kiệt-la muốn hiện bày sức đại tự tại của Long vương, làm lợi ích cho chúng sinh, đều khiến vui mừng, nên từ bốn châu thiên hạ cho đến cõi trời Tha hóa tự tại đều nổi lưới mây lớn giăng khắp mọi nơi, mây lớn có vô lượng sắc tướng sai khác: hoặc màu sáng chói như vàng Diêm-phù-đàn, hoặc như màu sắc sáng chói của Tỳ-lưu-ly, hoặc màu sắc sáng chói như bạch ngân, như pha lê, như xà cừ, như mã não, như trắng tạng, như xích trần châu, như vô lượng hương y vô cấu, như nước trong sạch, như các thứ đồ trang nghiêm. Lưới mây như thế giăng khắp nơi rồi phát ra nhiều thứ ánh chớp đủ màu. Đó là mây màu vàng Diêm-phù-đàn phát ra ánh chớp màu lưu ly, mây màu lưu ly phát ra ánh chớp màu vàng, mây màu bạc phát ra ánh chớp màu pha lê, mây màu pha lê phát ra ánh chớp màu bạch ngân, mây màu xà cừ phát ra ánh chớp màu mã não, mây màu mã não phát ra ánh chớp màu xà cừ, mây màu báu trắng tạng phát ra ánh chớp màu xích trần châu, mây màu xích trần châu phát ra ánh chớp màu báu trắng tạng, mây màu vô lượng hương phát ra ánh chớp màu y vô cấu, mây màu y vô cấu phát ra ánh chớp màu vô lượng hương, mây màu nước trong phát ra ánh chớp màu các thứ đồ trang nghiêm, mây màu các thứ đồ trang nghiêm phát ra ánh chớp màu nước trong, cho đến mây nhiều màu phát ra ánh chớp một màu, mây một màu phát ra ánh chớp nhiều màu.

Lại ở trong mây đó phát ra các thứ tiếng sấm, tùy theo tâm của chúng sinh đều làm cho họ hoan hỷ. Đó là tiếng sấm như ca ngâm của Thiên nữ, hoặc như tiếng thiên nhạc, hoặc như tiếng ca ngâm của Long nữ, hoặc như tiếng ca ngâm của Càn-thát-bà nữ, hoặc như tiếng ca ngâm của Khẩn-na-la nữ, hoặc như tiếng đại địa chấn động, hoặc như tiếng hải triều, hoặc như tiếng sấm gầm thét của vua thú sư tử, hoặc như tiếng chim hót lãnh lót và vô lượng thứ tiếng khác.

Đã nổi sấm, tiếp theo nổi gió mát làm cho tâm chúng sinh hoan hỷ, sau mới tuôn nhiều thứ mưa, làm lợi ích an lạc cho vô lượng chúng sinh. Từ cõi trời Tha hóa đến đại địa, ở tất cả chỗ nơi mưa đều chẳng đồng nhau. Nghĩa là ở trong biển cả thì mưa nước trong mát tên là Vô đoạn tuyệt; ở cõi trời Tha hóa thì mưa các thứ nhạc khí như tiêu, sáo... tên là Mỹ diệu; ở cõi trời Hóa lạc thì mưa châu báu ma-ni lớn tên là Phóng đại quang minh; ở cõi trời Đâu-suất thì mưa đồ đại trang nghiêm tên là Thùy kế; ở cõi trời Dạ-ma thì mưa hoa đẹp lớn tên là Chủng chủng trang nghiêm cụ; ở cõi trời Tam thập tam (Đạo-lợi) thì mưa những diệu hương tên là Duyệt ý; ở cõi trời Tứ Thiên vương thì mưa y báu trời tên là Phú cái; ở cung Long vương thì mưa xích trần châu tên là Dũng xuất quang minh; ở cung A-tu-la thì mưa những vũ khí tên là Hàng phục oán địch; ở châu Bắc Uất-đơn-việt thì mưa các thứ báu hoa tên là Khai phú. Ba châu kia cũng mưa như vậy, tùy theo mỗi xứ mà mưa chẳng đồng.

Dù Long vương ấy tâm bình đẳng không có đây kia, chỉ do thiện căn của chúng sinh có khác mà mưa có sai biệt.

Cũng vậy, Đức Như Lai Ứng Đẳng Chánh Giác Pháp Vương Vô thượng muốn đem chánh pháp giáo hóa chúng sinh, trước giảng mây thân che khắp cõi pháp, tùy theo sở thích của chúng sinh mà hiện thân chẳng đồng. Đó là hoặc vì chúng sinh mà hiện mây thân sinh, hoặc hiện mây thân hóa, hoặc hiện mây thân lực trì, hoặc hiện mây thân sắc, hoặc hiện mây thân tướng tốt, hoặc hiện mây thân phước đức, hoặc hiện mây thân trí tuệ, hoặc hiện mây thân đủ năng lực chẳng thể hủy hoại, hoặc hiện mây thân vô úy, hoặc vì chúng sinh mà hiện mây thân pháp giới.

Đức Như Lai dùng vô lượng mây thân như vậy hiện khắp mười phương tất cả thế giới, tùy sở thích sai khác của chúng sinh mà thị hiện các thứ ánh chớp sáng tỏ. Đó là hoặc vì chúng sinh mà hiện ánh chớp sáng tên là Đến khắp mọi nơi, hoặc hiện ánh chớp sáng tên là ánh sáng Vô biên, hoặc hiện ánh chớp sáng tên là Vào pháp bí mật của Phật, hoặc hiện ánh chớp sáng tên là ánh sáng Ảnh hiện, hoặc vì chúng sinh hiện ánh chớp sáng tên là ánh sáng Chiếu diệu, hoặc hiện ánh chớp sáng tên là Nhập môn Đà-la-ni vô tận, hoặc hiện ánh chớp sáng tên là Chánh niệm bất loạn, hoặc hiện ánh chớp sáng tên là Cứu cánh bất hoại, hoặc hiện ánh chớp sáng tên là Thuận nhập chư thú, hoặc vì chúng sinh hiện ánh chớp sáng tên là Mãn tất cả nguyện đều làm cho hoan hỷ.

Đức Như Lai hiện vô lượng ánh chớp sáng tỏ như vậy rồi, lại tùy sở thích nơi tâm của chúng sinh, phát ra vô lượng tiếng sấm Tam-muội. Đó là những tiếng sấm Tam-muội Trí khéo giác ngộ, tiếng sấm Tam-muội Biển lìa cấu sáng rực, tiếng sấm Tam-muội Hết thủy pháp tự tại, tiếng sấm Tam-muội Luân kim cương, tiếng sấm Tam-muội cờ núi Tu-di, tiếng sấm Tam-muội Hải ấn, tiếng sấm Tam-muội Đền mặt trời, tiếng sấm Tam-muội Tạng vô tận, tiếng sấm Tam-muội lực giải thoát không hoại.

Trong thân Như Lai phát ra vô lượng tiếng sấm Tam-muội sai biệt như vậy rồi, tựa sắp sửa ban mưa pháp, nên trước hiện điềm lành khai ngộ cho chúng sinh. Đó là từ nơi tâm đại Từ bi vô chướng ngại hiện ra Phong luân đại trí của Như Lai tên là Có thể làm cho tất cả chúng sinh được vui thích hoan hỷ chẳng thể nghĩ bàn. Tướng tốt lành này đã hiện thì tất cả Bồ-tát và chúng sinh, thân cùng tâm đều được mát mẻ. Sau đó, từ mây đại Pháp thân, mây đại Từ bi, mây đại bất tư nghì của Như Lai, ban mưa pháp lớn chẳng thể nghĩ bàn, làm cho tất cả chúng sinh thân tâm đều thanh tịnh. Đó là Bồ-tát ngồi nơi đạo tràng Bồ-đề tuôn mưa pháp lớn tên là Pháp giới không sai biệt; là thân tối hậu của Bồ-tát tuôn mưa pháp lớn tên Bồ-tát hiện bày diệu dụng nơi giáo pháp bí mật của Như

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lai; là Bồ-tát Nhất sinh bổ xứ tuôn mưa pháp lớn tên là Sinh sáng thanh tịnh tỏa chiếu khắp; là Bồ-tát quán đỉnh tuôn mưa đại pháp lớn tên là Được trang nghiêm với đồ trang nghiêm của Như Lai; là Bồ-tát được nhẫn tuôn mưa pháp lớn tên là Hoa trí tuệ công đức báu nở rộ hạnh đại Bi bất tuyệt của Bồ-tát, là Bồ-tát Thập trụ, Thập hạnh, Thập hồi hương tuôn mưa pháp lớn tên là Vào môn hiện tiền biến hóa rất sâu xa mà thật hành hạnh Bồ-tát không ngừng nghỉ, không mệt mỏi nhằm chán; là Bồ-tát Mới phát tâm tuôn mưa pháp lớn tên là Xuất sinh hạnh đại Từ bi cứu hộ chúng sinh của Như Lai; là chúng sinh cầu thừa Độc giác tuôn mưa pháp lớn tên là Biết rõ pháp duyên khởi xa lìa nhị biên được quả giải thoát bất hoại; là chúng sinh cầu thừa Thanh văn tuôn mưa pháp lớn tên là Dùng kiếm đại trí tuệ chặt đứt tất cả oán tặc phiền não; là chúng sinh chứa nhóm thiện căn quyết định hay chẳng quyết định tuôn mưa pháp lớn tên là có thể khiến thành tựu các pháp môn, tâm rất hoan hỷ.

Chư Phật Như Lai tùy tâm của chúng sinh tuôn mưa pháp lớn rộng lớn như vậy đầy khắp tất cả vô biên thế giới.

Chư Phật tử! Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, tâm của Như Lai bình đẳng, đối với pháp không tiếc lẫn, chỉ vì chúng sinh căn dục chẳng đồng nên tuôn mưa pháp, thị hiện có sai khác.

Đây là tướng thứ mười của âm thanh Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Phải biết âm thanh của Đức Như Lai có mười thứ vô lượng. Đó là như hư không giới vô lượng, vì đến tất cả chỗ; như pháp giới vô lượng, vì không chỗ nào là chẳng hiện khắp; như chúng sinh giới vô lượng, vì khiến tất cả tâm hoan hỷ; như các nghiệp vô lượng, vì nói quả báo của nghiệp; như phiền não vô lượng, vì đều làm cho trừ diệt; như ngôn ngữ âm thanh của chúng sinh vô lượng, vì tùy theo sự hiểu biết mà làm cho họ đều được nghe; như ưa muốn và hiểu biết của chúng sinh vô lượng, vì quán sát cứu độ khắp; như ba đời vô lượng, vì không ngần ngại; như trí tuệ vô lượng, vì phân biệt tất cả; như cảnh giới của Phật vô lượng, vì nhập cõi pháp của Phật.

Chư Phật tử! Âm thanh của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác thành tựu vô số, vô lượng như thế, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Phổ Hiền muốn nêu rõ lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

*Đại thiên thế giới lúc sắp hoại
Do phước chúng sinh có tiếng bảo
Bốn thiên tịch tĩnh không có khổ
Khiến ai được nghe đều lìa dục.
Mười Lực Thế Tôn cũng như vậy
Phát ra âm thanh diệu khắp pháp giới
Vì nói các hành khổ, vô thường
Khiến họ thoát hẳn biển sinh tử.
Như trong hang lớn chốn núi sâu
Tùy có âm thanh đều vang dội,
Dù hay theo dõi ngôn ngữ kia
Mà vang rớt ráo không phân biệt.
Mười Lực ngôn âm cũng như vậy
Tùy căn thành thực vì thị hiện
Khiến họ điều phục sinh hoan hỷ
Chẳng nghĩ ta nay hay thuyết pháp.*

Như trời có trống tên Năng giác
Thường ở hư không vang pháp âm
Ngăn dạy Thiên tử ưa phóng dật
Khiến họ nghe xong lìa tham đắm.
Trống pháp mười Lực cũng như vậy
Phát ra các thứ âm thanh diệu
Giác ngộ tất cả các chúng sinh
Khiến họ đều chứng quả Bồ-đề.
Thiên vương Tự tại có nữ báu
Trong miệng khéo tấu các âm nhạc
Một tiếng hay phát trăm ngàn tiếng
Trong mỗi tiếng lại có trăm ngàn.
Âm thanh Thiện Thệ cũng như vậy
Một tiếng mà phát tất cả tiếng
Ý muốn chúng sinh có sai khác
Đều khiến nghe xong dứt phiền não.
Ví như Phạm vương phát một tiếng
Hay khiến Phạm chúng đều hoan hỷ
Tiếng đến Phạm chúng chẳng ra ngoài
Mỗi người đều nói riêng mình nghe.
Mười Lực Thế Tôn cũng như vậy
Diễn một ngôn âm đầy pháp giới
Chỉ nhuần chúng hội chẳng rời xa
Do người chưa tin, chưa thọ được,
Ví như nước kia đồng một tánh
Vị tám công đức không sai khác
Do vì đồ chứa đều chẳng đồng
Vì thế khiến nước có sai khác.
Âm trí Nhất thiết cũng như vậy
Pháp tánh một vị không phân biệt
Tùy các chúng sinh hạnh chẳng đồng
Nên khiến người nghe đều sai khác.
Như đại Long vương Vô Nhiệt Nã
Tuôn mưa thấm khắp đất Diêm-phù
Khiến cho cỏ cây đều sinh trưởng
Như nước chẳng từ thân rồng ra.
Diệu âm chư Phật cũng như vậy
Ban khắp pháp giới đều đầy thấm
Hay khiến sinh thiện diệt các ác
Chẳng từ trong ngoài, mà có được.
Như đại Long vương Ma-na-tư
Nổi mây bảy ngàn chứa vội mưa
Chờ các chúng sinh làm việc xong
Rồi sau mới mưa thành lợi ích.
Mười Lực diễn nghĩa cũng như vậy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trước dạy chúng sinh khiến thành thực
Rồi sau vì nói pháp thâm diệu
Khiến họ được nghe chẳng sợ hãi.
Rồng Đại Trang Nghiêm ở trong biển
Rướn mưà mưòi thứ đồ trang nghiêm
Hoặc trăm, hoặc ngàn, trăm ngàn thứ
Dù nước một vị, trang nghiêm khác.
Biện tài rớt ráo cũng như vậy
Nói mưòi, hai mươi các pháp môn
Hoặc trăm, hoặc ngàn đến vô lượng
Chẳng sinh tâm niệm có sai khác.
Long vương Ta-kiệt-la tối thắng
Nổi mây trùm khắp bốn châu thiên hạ
Ở tất cả xứ mưà đều khác
Nhưng tâm Long vương không hai niệm.
Chư Phật Pháp vương cũng như vậy
Mây thân đại Bi khắp mưòi phương
Vì người tu hành ban pháp khác
Nhưng với tất cả không phân biệt.*

Đại Bồ-tát Phổ Hiền lại bảo đại chúng Bồ-tát:

–Chư Phật tử! Đại Bồ-tát phải biết tâm của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác như thế nào?

Tâm, ý, thức của Đức Như Lai đều chẳng thể nắm bắt được. Chỉ nên dùng trí vô lượng mà biết tâm Như Lai.

Như hư không là chỗ nương tựa của tất cả vật, mà hư không không chỗ nương tựa, Trí tuệ Như Lai cũng như vậy, là chỗ nương của tất cả trí thế gian và trí xuất thế gian nhưng Trí của Như Lai thì không chỗ nương tựa.

Đây là tướng thứ nhất của tâm Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như pháp giới thường xuất sinh pháp giải thoát của tất cả hàng Thanh văn, Độc giác, Bồ-tát, nhưng pháp giới không tăng không giảm.

Trí tuệ của Như Lai cũng như vậy, hằng xuất sinh tất cả thứ trí tuệ thế gian và xuất thế gian, mà trí tuệ của Như Lai không tăng không giảm.

Đây là tướng thứ hai của tâm Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như biển cả, nước của nó chảy ngầm khắp dưới đất của bốn châu thiên hạ và tám mươi ức châu nhỏ, có ai đào đất đều được nước cả. Nhưng biển cả vẫn không phân biệt là mình phát ra nước chảy ngầm khắp nơi.

Nước biển trí Phật cũng như vậy, chảy vào trong tâm của tất cả chúng sinh. Nếu có chúng sinh quán sát cảnh giới, tu tập pháp môn, thì được trí tuệ thanh tịnh thông suốt. Nhưng trí của Như Lai bình đẳng không hai, không phân biệt. Chỉ tùy theo tâm hành sai khác của chúng sinh mà trí tuệ của họ có riêng khác chẳng đồng.

Đây là tướng thứ ba của tâm Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như biển cả có bốn châu báu đủ vô lượng tính chất, có thể sinh ra tất cả châu báu trong biển. Nếu trong biển cả không có châu báu này, thì dù cho đến một châu báu nhỏ cũng không có được.

Đây là bốn loại châu báu: Một tên là Tích tập các báu, hai tên là Tạng vô tận, ba

tên là Xa lìa sáng rõ, bốn tên là Đầy đủ trang nghiêm.

Bốn châu báu này, tất cả phàm phu, chư Rồng, Thần đều chẳng thấy được. Vì Long vương Ta-kiệt-la cho các châu báu này xinh đẹp vuông vức nên cất nơi chỗ sâu kín trong cung.

Biển trí tuệ lớn của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, trong đó có bốn châu báu đại trí đầy đủ vô lượng phước trí, công đức. Do đấy có thể sinh ra tất cả châu báu trí tuệ của chúng sinh, của Thanh văn, Độc giác, bậc Hữu học, Vô học và chư Bồ-tát.

Đây là bốn châu báu đại trí: Một tên là châu báu Đại trí tuệ phương tiện thiện xảo không nhiễm chấp; hai là châu báu Đại trí tuệ khéo phân biệt pháp hữu vi, vô vi; ba là châu báu Đại trí tuệ phân biệt nói vô lượng pháp mà chẳng hoại pháp tánh; bốn là châu báu Đại trí tuệ biết thời phi thời chưa từng lầm lẫn.

Nếu trong biển đại trí tuệ của Đức Như Lai không có bốn châu báu đại trí tuệ này mà có một chúng sinh vào được pháp Đại thừa, thì đó là đều không bao giờ có.

Những chúng sinh phước mỏng chẳng thể thấy được bốn châu báu đại trí tuệ này. Vì sao? Vì các báu ấy để nơi tạng thâm mật của Đức Như Lai.

Bốn châu báu đại trí tuệ này bình đẳng, chánh trực, tinh khiết đẹp đẽ hết mực, có thể tạo lợi ích cho những chúng Bồ-tát, làm cho họ được ánh sáng trí tuệ.

Đây là tướng thứ tư của tâm Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như biển cả có bốn châu báu lớn sáng chói rực rỡ bày ở đáy biển, tánh của chúng rất nóng, thường hay hút vô lượng dòng nước lớn của trăm sông chảy vào biển, vì thế nên biển cả không có tầng giảm.

Đây là bốn châu báu lớn: Một tên là Nhật tạng, hai tên là Ly nhuận, ba tên là Hỏa diệm quang, bốn tên là Tận vô dư.

Nếu trong biển cả không có bốn châu báu lớn này thì nước sẽ ngập tràn từ bốn châu thiên hạ lên đến cõi Hữu Đỉnh.

Chư Phật tử! Ánh sáng của châu báu lớn Nhật tạng này chiếu chạm vào nước biển thì đều biến thành sữa. Ánh sáng của châu báu lớn Ly nhuận chiếu nhằm vào sữa này thì liền biến thành váng sữa. Ánh sáng của châu báu lớn Hỏa diệm quang chiếu nhằm vào váng sữa này thì biến thành bơ. Ánh sáng của châu báu lớn Tận vô dư chiếu nhằm vào bơ này thì biến thành đề hồ, gặp lửa cháy mạnh chảy hết không còn.

Chư Phật tử! Cũng vậy, biển đại trí tuệ của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác có bốn châu báu đại trí tuệ, đầy đủ vô lượng oai đức ánh sáng. Ánh sáng báu của trí tuệ này chạm đến chư Bồ-tát, cho đến khiến đạt được đại trí của Như Lai.

Đây là bốn châu báu đại trí: Một là châu báu Đại trí tuệ diệt trừ tất cả lớp sóng tán thiện. Hai là châu báu Đại trí tuệ trừ bỏ tất cả pháp ái. Ba là châu báu Đại trí tuệ, ánh sáng chiếu khắp. Bốn là châu báu Đại trí tuệ cùng với Như Lai bình đẳng vô biên không công dụng.

Lúc chư Bồ-tát tu tập tất cả pháp trợ đạo, phát khởi vô lượng lớp sóng tán thiện, hết thấy hàng Thiên, Nhân, A-tu-la trong thế gian đều chẳng thể hoại được. Đức Như Lai cùng ánh sáng của châu báu Đại trí tuệ diệt tan tất cả các lớp sóng tán thiện, chiếu đến Bồ-tát này, khiến bỏ tất cả sóng tán thiện, chuyên tâm một cảnh trụ nơi chánh định. Lại dùng ánh sáng của châu báu đại trí tuệ trừ tất cả pháp ái chiếu đến Bồ-tát này khiến trừ bỏ tâm tham đắm nơi Tam-muội, phát khởi thần thông rộng lớn. Lại dùng ánh sáng trí tuệ chiếu khắp đến ánh sáng của châu báu đại trí tuệ chạm tới Bồ-

tát này, khiến bỏ thân thông rộng lớn đã phát khởi, mà trụ nơi hành công dụng sáng tỏ. Lại dùng ánh sáng của châu báu đại trí tuệ cùng với Như Lai bình đẳng vô biên không công dụng chiếu đến Bồ-tát này, khiến bỏ hạnh công dụng sáng tỏ đã phát khởi, cho đến được bậc Như Lai bình đẳng, dứt sạch tất cả công dụng không còn sót.

Nếu không có ánh sáng nơi bốn châu báu đại trí tuệ của Đức Như Lai chiếu đến, thì cho dù chỉ có một Bồ-tát được bậc Như Lai, cũng không có điều đó.

Đây là tướng thứ năm của tâm Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Như từ mặt nước lên đến cõi Trời Phi Tướng Phi Tướng, trong đó có các trú xứ của chúng sinh Đại Thiên cõi nước, cõi Dục, cõi Sắc, cõi Vô Sắc, đều nương vào hư không mà khởi, mà trụ. Vì sao? Vì hư không hiện hữu cùng khắp. Tuy hư không đó dung nạp khắp ba cõi mà không phân biệt.

Trí tuệ của Như Lai cũng như vậy, hoặc trí Thanh văn, hoặc trí Độc giác, hoặc trí Bồ-tát, hoặc trí hành hữu vi, hoặc trí hành vô vi, tất cả đều nương nơi trí Như Lai trí mà khởi mà trụ. Vì sao? Vì trí tuệ của Như Lai hiện bày cùng khắp hết thấy, dù dung nạp khắp tất cả vô lượng trí tuệ nhưng vẫn không phân biệt.

Đây là tướng thứ sáu của tâm Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Như nơi đỉnh núi Tuyết có cây Dược vương tên là Vô tận căn. Rễ cây này cắm đến tận mặt nước nơi địa kim cang sâu mười sáu vạn tám ngàn do-tuần. Lúc cây Dược vương này mọc rễ thì làm cho tất cả cây ở cõi Diêm-phù-đề mọc rễ, lúc thân cây Dược vương mọc lên thì làm cho tất cả thân cây ở cõi Diêm-phù-đề mọc lên, nhánh lá hoa trái cũng như vậy. Cây Dược vương ấy, gốc rễ sinh cây, cây sinh gốc rễ. Gốc rễ không cùng tận nên gọi là Vô tận căn.

Cây Dược vương này có thể làm sinh trưởng lợi ích ở tất cả xứ, chỉ trừ hai nơi không thể làm cho sinh trưởng lợi ích, đó là địa ngục và trong Thủy luân, nhưng cũng không chán bỏ hai nơi đó.

Cây đại Dược vương trí tuệ của Như Lai cũng như vậy, do quá khứ phát tâm thành tựu tất cả trí tuệ pháp lành, trùm khắp tất cả cõi chúng sinh, trừ diệt tất cả những khổ nơi đường ác. Bi nguyện rộng lớn làm gốc rễ, sinh trong chủng tánh trí tuệ chân thật của tất cả Như Lai. Phương tiện thiện xảo kiên cố bất động dùng làm thân cây. Trí khắp pháp giới, các Ba-la-mật dùng làm nhánh cây. Thiền định, giải thoát, các đại Tam-muội dùng làm lá cây. Tổng trì, biện tài, Bồ-đề phần pháp dùng làm hoa. Giải thoát của chư Phật rốt ráo không biến đổi dùng làm quả.

Cây đại Dược vương trí tuệ của Đức Như Lai vì sao lại được gọi là Vô tận căn? Vì rốt ráo không ngừng nghỉ, vì chẳng dứt hạnh Bồ-tát, hạnh Bồ-tát tức là tánh Như Lai, tánh Như Lai tức là hạnh Bồ-tát nên được gọi là Vô tận căn.

Chư Phật tử! Lúc cây đại Dược vương trí tuệ của Như Lai mọc rễ thì làm cho tất cả Bồ-tát sinh rễ đại Từ bi chẳng bỏ chúng sinh.

Lúc thân cây đại trí tuệ này sinh thì làm cho tất cả Bồ-tát tăng trưởng thân cây thâm tâm tinh tấn kiên cố.

Lúc nhánh của đại trí tuệ này sinh thì làm cho tất cả Bồ-tát tăng trưởng tất cả nhánh Ba-la-mật.

Lúc lá của đại trí tuệ này sinh thì làm cho tất cả Bồ-tát sinh trưởng lá tịnh giới, công đức đầu đà thiếu dục, tri túc.

Lúc hoa đại trí tuệ này sinh thì làm tất cả Bồ-tát đầy đủ hoa thiện căn tướng tốt trang nghiêm.

Lúc quả đại trí tuệ này sinh thì làm cho tất cả Bồ-tát được quả Vô sinh nhân cho đến quả quán đỉnh nhân của chư Phật.

Cây đại Dược vương trí tuệ của Như Lai chỉ ở hai chỗ không thể làm sinh trưởng lợi ích. Đó là hàng Nhị thừa sa vào hố sâu rộng lớn vô vi và những chúng sinh thiện căn hư hoại chìm trong nước đại tà kiến, tham ái, nhưng vẫn không hề chán bỏ họ.

Chư Phật tử! Trí tuệ của Đức Như Lai không tăng giảm, vì gốc rễ khéo an trụ, nơi sinh trưởng không ngừng.

Đây là tướng thứ bảy của tâm Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như đại thiên thế giới, lúc kiếp hỏa khởi, đốt cháy tất cả cây cỏ, lùm rừng, cho đến núi Thiết vi, núi Đại thiết vi đều cháy không còn gì. Giả sử có người cầm cỏ khô ném vào trong lửa đó theo ý các vị thì thế nào, cỏ không cháy chẳng?

Đáp:

–Không thể có điều ấy!

Chư Phật tử! Giả sử cho là cỏ đó không cháy thì còn có thể hiểu, nhưng trí tuệ của Đức Như Lai phân biệt biết hết ba đời của tất cả chúng sinh, tất cả cõi nước, tất cả số kiếp, tất cả các pháp mà có người nói là không biết thì không có việc đó. Vì sao? Vì trí tuệ của Như Lai bình đẳng thấu rõ tất cả.

Đây là tướng thứ tám của tâm Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như phong tai lúc hủy hoại thế giới, có gió lớn nổi lên tên là Tán hoại, có thể phá hủy đại thiên thế giới, núi Thiết vi đều nát thành bụi. Lại có gió lớn tên là Năng chướng bao che xung quanh đại thiên thế giới, ngăn gió Tán hoại không cho thổi đến những thế giới khác. Nếu không có gió Năng chướng này thì mười phương thế giới sẽ tan hoại cả.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác có gió đại trí tên là Năng diệt, có thể diệt trừ tập khí phiền não của tất cả chư Bồ-tát. Có gió đại trí tên là Xảo trì, khéo giữ gìn chư Bồ-tát căn khí chưa thành thực chẳng cho gió đại trí Năng diệt dứt trừ tất cả tập khí phiền não. Nếu không có gió đại trí Xảo trì của Như Lai, thời vô lượng Bồ-tát sẽ rơi vào bậc Thanh văn, Bích-chi-phật. Do trí Xảo trì này làm cho chư Bồ-tát vượt khỏi bậc Nhị thừa, an trụ nơi bậc rốt ráo của Như Lai.

Đây là tướng thứ chín của tâm Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Trí tuệ của Đức Như Lai không chỗ nào là chẳng đến. Vì sao? Vì không có một chúng sinh nào mà chẳng có đủ trí tuệ của Như Lai, chỉ do vọng tưởng điên đảo chấp trước nên không chứng được. Nếu rời vọng tưởng thì trí Nhất thiết, trí tự nhiên, trí vô ngại liền hiện tiền.

Ví như có quyển sách lớn bằng đại thiên thế giới biên chép hết cả sự việc trong đại thiên thế giới. Đó là biên chép hết những sự việc trong núi Đại thiết vi ngang bằng núi Đại thiết vi, biên chép những sự việc trong đại địa ngang bằng đại địa, biên chép những sự việc trong trung thiên thế giới ngang bằng trung thiên thế giới, biên chép những sự việc trong tiểu thiên thế giới ngang bằng tiểu thiên thế giới. Như vậy cho đến biên chép những sự việc trong bốn châu thiên hạ, trong biển lớn, trong núi Tu-di, trong cung điện của Địa cư thiên, của Không cư thiên, của Sắc giới, của Vô sắc giới, biên chép mỗi thứ đều ngang bằng như nơi quyển sách lớn này. Quyển sách lớn ấy dù lượng bằng đại thiên thế giới mà chỉ trụ ở trong một vi trần. Như một vi trần, tất cả vi trần cũng đều như vậy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ, có một người trí tuệ sáng suốt, thành tựu đầy đủ Thiên nhân thanh tịnh, thấy quyển sách này ở trong vi trần không chút lợi ích cho các chúng sinh, bèn nghĩ ta nên dùng sức tinh tấn phá vỡ vi trần đó để đem quyển sách lớn ra, làm cho các chúng sinh được lợi ích. Nghĩ xong, người này liền dùng phương tiện phá vỡ vi trần đem quyển sách lớn ra, làm cho các chúng sinh đều được lợi ích. Như nơi một vi trần, tất cả vi trần cũng đều như vậy.

Cũng vậy, trí tuệ của Đức Như Lai vô lượng vô ngại, có thể tạo lợi ích cho khắp tất cả chúng sinh, đầy đủ ở trong thân chúng sinh. Chỉ vì hàng phàm phu vọng tưởng chấp trước nên chẳng biết chẳng hay, chẳng được lợi ích.

Bấy giờ, Đức Như Lai do trí nhân thanh tịnh vô ngại xem tất cả chúng sinh khắp pháp giới mà nói: “Lạ thay, lạ thay! Tại sao các chúng sinh này có đủ trí tuệ của Như Lai, mà ngu si mê lầm chẳng hay chẳng thấy. Ta nên đem Thánh đạo dạy cho họ lìa hẳn mọi vọng tưởng chấp trước. Ngay trong thân, họ thấy được trí tuệ của Như Lai rộng lớn, như Phật không khác”. Nói xong, Đức Như Lai liền đem Thánh đạo đã tu tập dạy chúng sinh khiến họ lìa vọng tưởng. Lìa vọng tưởng rồi, chứng được trí tuệ vô lượng của Như Lai, đem lại lợi ích an lạc cho tất cả chúng sinh.

Đây là tướng thứ mười của tâm Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát phải dùng vô lượng tướng rộng lớn vô ngại chẳng thể nghĩ bàn như vậy để biết tâm của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Phổ Hiền muốn nêu rõ lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

*Muốn biết tâm chư Phật
Nên quán trí tuệ Phật
Trí Phật không chỗ nương
Như không không chỗ nương.
Chúng sinh mọi điều vui
Và những trí phương tiện
Đều nương trí tuệ Phật
Trí Phật không chỗ nương tựa.
Thanh văn và Độc giác
Cùng chư Phật giải thoát
Đều nương nơi pháp giới
Pháp giới không tăng giảm.
Trí Phật cũng như vậy
Xuất sinh trí Nhất thiết
Không tăng cũng không giảm
Không sinh cũng không diệt.
Như nước thường chảy ngầm
Ai đào đều được nước
Nước không niệm, vô tận
Sức chứa khắp mười phương.
Trí Phật cũng như vậy
Ở khắp tâm chúng sinh
Nếu ai siêng tu hành
Mau được Trí quang minh.
Như rồng có bốn ngọc*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xuất sinh tất cả báu
Cất châu chỗ sâu kín
Kẻ phàm chẳng thấy được.
Bốn trí Phật cũng vậy
Xuất sinh tất cả trí
Người khác không thấy được
Chỉ trừ Đại Bồ-tát.
Như biển có bốn báu
Hay rút tất cả nước
Khiến biển chẳng tràn đầy
Cũng lại không thêm bớt.
Trí Như Lai cũng vậy
Dứt sóng trừ pháp ái
Rộng lớn không bờ bến
Hay sinh Phật Bồ-tát.
Hạ phương đến Hữu danh
Cõi Dục, Sắc, Vô sắc
Tất cả nương hư không
Hư không chẳng phân biệt.
Thanh văn và Độc giác
Trí tuệ của Bồ-tát
Đều nương nơi trí Phật
Trí Phật không phân biệt.
Núi Tuyết có Được vương
Tên là Vô Tận Căn
Hay sinh tất cả cây
Gốc, thân, nhánh, hoa, trái.
Trí Phật cũng như vậy
Sinh trong giống Như Lai
Đã được Bồ-đề rồi
Lại sinh hạnh Bồ-tát
Như người cầm cỏ khô
Đẻ vào trong kiếp hỏa
Kim cang còn cháy đỏ
Cỏ khô tất phải cháy.
Dù cỏ khô chẳng cháy
Kiếp và cõi ba đời
Cùng chúng sinh trong đó
Trí Phật biết tất cả.
Có gió tên Tán hoại
Có thể phá đại thiên
Nếu không gió khác ngăn
Sẽ hoại vô lượng cõi.
Gió đại trí cũng vậy
Diệt phiền não Bồ-tát

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Lại có gió Thiện xảo
Khiến trụ Bạc Như Lai.
Như có quyển sách lớn
Lượng bằng cõi đại thiên
Ở trong một vi trần
Tất cả trần cũng vậy.
Có một người thông tuệ
Nhãn tịnh đều thấy rõ
Phá trần đem sách ra
Lợi ích khắp chúng sinh.
Trí Phật cũng như vậy
Ở khắp tâm chúng sinh
Bị vọng tưởng buộc ràng
Chẳng hay cũng chẳng biết.
Chư Phật đại Từ bi
Khiến họ trừ vọng tưởng
Trí Phật bền xuất hiện
Lợi ích chư Bồ-tát.*

